

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.123.866 van 6 oktober 2003
in de zaak A. 101.036/XIV-2287.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. ROBERT,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 26 februari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 juni 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 17 september 1999 en zich vluchteling verklaart op 20 september 1999; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 9 juni 2000 beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 februari 2001 deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Aan betrokkene werd op 21 december 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4 van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 9 juni 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2. Betreffende de toepassing van artikel 26 van voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel het volgende aanvoert:

“Schending van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991.

De bestreden beslissing verwijst naar een in de oproeping vervatte zin:

‘Indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal’.

De Commissaris-generaal heeft zijn beslissing gesteund noch op het feit dat verzoeker voor het verhoor van 10 januari 2001 niet aanwezig was, noch op het feit dat de reden vervat in het medisch attest niet geldig was.

De enige door de Commissaris-generaal ingeroepen reden is het feit dat verzoeker binnen de maand geen gevolg aan een aanvraag tot inlichtingen gegeven heeft.

De gebruikte formule is echter geen aanvraag tot inlichtingen in de zin van artikel 52, par. 2, al. 4 van de vreemdelingenwet omdat het van verzoeker geen bijkomende verklaring of verduidelijking eist, i.v.m. de inlichtingen die aan het Commissariaat-generaal reeds verstuurd werden.

Bijgevolg kan het gebrek aan schriftelijke verklaring m.b.t. de asielaanvraag binnen de maand van de oproeping geen bevestigende beslissing van weigering van verblijf rechtvaardigen.

Het middel is ernstig.”.

2.2. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:

(...)
4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending, geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan geven.”.

Overwegende dat uit het administratieve dossier blijkt dat de commissaris-generaal op 21.12.00 een oproeping voor een verhoor op 10.01.01 aan de verzoekende partij heeft gestuurd, die deze oproeping op 27.12.00 heeft ontvangen; dat onderaan de oproeping wordt vermeld:

“Indien een geval van overmacht u belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt u dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds ALLE elementen die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal.”

Overwegende dat voormelde brief een “oproeping” vormt in de zin van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat de verzoekende partij op 10.01.01 via haar raadsman een medisch attest van dr. Van B. van 08.01.01 op het commissariaat-generaal heeft neergelegd; dat dit medisch attest vermeldt dat de verzoekende partij zich van 08.01 tot en met 12.01.01 niet kan of mag verplaatsen; dat zich afzonderlijk daarbij nog de naam, het adres en het telefoonnummer van de raadsman van de verzoekende partij bevinden; dat de verzoekende partij daarmee een geldige reden in de zin van datzelfde artikel heeft laten gelden om niet op het voorziene verhoor te verschijnen;

Overwegende dat de kwestieuze oproeping door de commissaris-generaal geen “verzoek om inlichtingen” vormt maar dat de vraag naar inlichtingen die erin vervat zit slechts een bijkomende voorwaarde vormt waaraan zou moeten worden voldaan in geval van overmacht om op het verhoor te verschijnen; dat dergelijke bijkomende voorwaarde niet in de wet is voorzien, nu daarin slechts sprake is van het aanvoeren van “een geldige reden”; dat derhalve in het ontbreken van een aangetekend schrijven met alle elementen ter staving van de asielaanvraag in dit geval geen grond kan worden gevonden voor een afwijzing van de asielaanvraag op grond van artikel 52, § 2, 4/ van de

Vreemdelingenwet; dat het middel niet kennelijk ongegrond is in de mate dat de schending van deze laatste bepaling wordt opgeworpen;

3. Betreffende de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat het auditoraat in het verslag oordeelt dat indien de kamer geen toepassing maakt van meergenoemd artikel 26, de vordering tot schorsing moet worden verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen, met toepassing van artikel 7, § 2 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000;

Gezien de nota's van de eerste en van de tweede verwerende partij;

3.2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde hierboven sub 2.2, laatste considerans werd geoordeeld dat het enige middel niet ongegrond lijkt; dat uit de bespreking ervan integendeel blijkt dat het middel op het eerste gezicht gegrond kan zijn en derhalve ernstig is;

3.2.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde de verzoekende partij aanvoert dat zij bij terugkeer naar haar land “ongetwijfeld opnieuw het slachtoffer van ernstige aantastingen van (haar) fysieke integriteit zou worden” omdat zij de persoon is die tot de veroordeling van twee politieagenten zou kunnen leiden; dat zij bovendien aan ernstige gezondheidsproblemen leidt die in Rusland niet op toereikende wijze verzorgd zouden kunnen worden;

Overwegende dat de verzoekende partij zich beperkt tot de herhaling van haar vluchtmotief, dat vrij vaag en ongedetailleerd voorkomt, zonder nadere gegevens aan te brengen ter staving van de aangevoerde feiten; dat zij daarmee geen werkelijk noch een dreigend persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk maakt; dat de verzoekende partij met één medisch attest waaruit blijkt dat zij zich van 8 tot 12 januari 2001 niet kon verplaatsen, niet aantoont dat haar gezondheidstoestand dermate slecht is dat zij in Rusland niet behoorlijk zou kunnen worden verzorgd; dat zij met haar uiteenzetting niet aantoont dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen;

B E S L U I T :

Artikel 1

De vordering tot schorsing wordt verworpen

Artikel 2

De behandeling van het beroep tot nietigverklaring zal worden verdergezet overeenkomstig de artikelen 21 tot 25.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes oktober tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.